

КАБ НЕ КАЛОЛА ВОЧЫ

Чым скончыцца барацьба са школьнымі паборамі?

Бацькоўскім камітэтам ва ўстановах адукацыі афіцыйна забаранілі збіраць грошы. Міністэрства адукацыі апублікавала дзве пастановы, якія размяжоўваюць функцыі папячыцельскага савета і бацькоўскага камітэта школы. З іх вынікае, што наяўныя сродкі цяпер знаходзяцца па-за законам. Пункт, у якім пералічваюцца кампетэнцыі бацькоўскага камітэта ўстановаў адукацыі, быў дапоўнены фразай «за выключэннем пытанняў, якія датычацца прыцягнення грашовых сродкаў для забеспячэння дзейнасці ўстаноў адукацыі».

У галоўным адукацыйным ведамстве тлумачаць: калі бацькі пажадаюць пералічыць сродкі школе, яны могуць зрабіць гэта добраахвотна і толькі праз банк. Трэба заўважыць, што гэта ўжо не першая спроба спыніць хвалю абурэння з боку бацькоў, у якіх нават згадванне пра чарговую порцыю добраахвотна-прымусовых ахвяраванняў на патрэбы класа ці школы выклікае лёгкую істэрыку. Невыпадкава па сеціве гуляе шмат анекдотаў на гэту тэму накшталт: «У дзіцяці ў школе першы бацькоўскі сход. Усіх папрасілі абавязкова ўзяць з сабой пашпарт. Напэўна, будучы адрасу афармляць крэдыт на другі клас...»

Бацькоўская праўда

— Больш не магу пра гэта чуць, — прызнаецца мне маці шасцікласніцы, якая чатыры гады ўзначальвала бацькоўскі камітэт у класе. — Цэлы год пасля таго, як выйшла з бацькоўскага камітэта, захоувала ўсе квітанцыі і чэкі, каб у любы момант адказаць на пытанні, якія маглі ўзнікнуць у іншых бацькоў. Сама настойвала на тым, каб усе мае фінансавыя аперацыі кантраляваліся. У пэўным сэнсе нам пашанцавала: покуль школа — новая, грошай на сур'ёзны ремонт ці замену вокнаў збіраць не даводзілася. З апошніх агучаных патрэб, якія бацькі павінны закрыць за ўласныя сродкі, — набыццё ў кабінет тэлевізара (па 30 рублёў з вучня), замена святільнікаў, якія занадта хутка перагарваюць, і ахоўныя экраны на батарэі — быццам бы гэта патрабаванне санстанцыі. Але калі былі ўведзены новыя санітарныя нормы, то, напэўна, іх выкананне — усё ж такі галаўны боль школы ці ўпраўлення адукацыі, а не бацькоў. Мы так настаўніцы і заявілі. Акрамя таго, з кожнага вучня ў школе збіраюць па 2 рублі на азеляненне школы. Прашу заўважыць, што збіраюць кожны год! Але батанічнага сада вакол школы мы не назіраем.

— Перад нашым бацькоўскім камітэтам паставілі задачу — адрамантаваць у канцы навучальнага года клас, — расказвае маці вучаніцы мінскай гімназіі. — Заявілі, што шпалеры — гэта ўжо ўчарашні дзень, цяпер сцены фарбуюць (зверху — адным колерам, знізу — іншым). Прычым ніжную частку сцяны трэба будзе пакрыць яшчэ і лакам, каб дзеці фарбу нагамі не сціралі. Бацькі павінны паклапаціцца і пра тое, каб наняць брыгаду прафесіяналаў. Але самае дзіўнае, што ў наступным навучальным годзе нашы дзеці павінны перайсці ў іншы класны пакой. На лагічнае пытанне, а для каго ў такім разе мы будзем рабіць ремонт, пачулі ў адказ: «Не хвалюіцеся, тое памяшканне адрамантуюць іншыя бацькі...» Спадзяёмся, што пасля ўвядзення новага парадку прыцягнення сродкаў на патрэбы школы

хоць бы пошукам будаўнічай брыгады нам займацца ўжо не давядзецца.

— Для мяне тэма пабораў вельмі непрыемная. Не магу пра гэта казаць спакойна, — адрасу папярэджвае чарговы суразмоўнік. — Грошы я амаль ніколі не здаю. Аднак рабіў ремонт, фатаграфавалі дзяцей на карту вучня, вешаў тэлевізар, раблю выпускны альбом. Калі прапаноўвалі апошні раз здаць грошы на ремонт (матэрыялы плюс работа), прапанаваў зрабіць яго ўласнымі сіламі. І ў выніку зрабіў. Ніхто мне не дапамагаў. На тэлевізар, як вы ўжо зразумелі, грошы ў класе таксама збіралі. Відаць па ўсім, гэта абавязковы для ўсіх бацькоў і ўстаноў адукацыі «пункт праграмы»...

— Сумняваюся, што хтосьці адменіць у нашай гімназіі прымусова-добраахвотны ахвяраванні ў памеры адной базавай чатыры разы на год, — кажа яшчэ адна прадстаўніца бацькоўскай грамадскасці. — Калі пералічэнні і насамрэч добраахвотныя, то навошта мы прадстаўляем класнаму кіраўніку квітанцыі аб пералічаных грашах? Прычым дакладна ведаю, што не ўсе бацькі пералічваюць сродкі ў папячыцельскі савет. Ці адбіваецца гэта нейкім чынам на іх дзеянне? Шчыра скажу, што не заўважала. А вось калі мы ў класе вырашылі сабраць грошы, каб памяншаць у кабінете вокны на шклопакеты, бо ўсе дарослыя сталіся іх кожную восень заклеіваць, то ніхто не адмовіўся, бо было зразумела, што гэта мы робім для сваіх дзяцей. А куды ідуць сродкі, пералічаныя ў папячыцельскі савет, нам не паведамляюць...

На іншым баку барыкады

У настаўнікаў і кіраўнікоў устаноў адукацыі — свая праўда. Галоўны аргумент — мы да сабраных грошай не дакранаем. Бацькі могуць вырашыць што пажадаюць — іх не спыніш. Падарункі дзецям, салодкія сталы, збор грошай на дарэгія экскурсіі, выпускныя вечары, фотаальбомы, відэаздымкі... І заўсёды знойдзецца якая-небудзь незадаволеная маці, якая паскардзіцца ва ўпраўленне адукацыі, міністэрства (ці, яшчэ горш, — у газету) на паборы...

— Бацькоўскі камітэт павінен займацца не ўмацаваннем матэрыяльнай базы, а прафарынтацыйнай работай, дапамагаць педагогам арганізоўваць выхавальныя мерапрыемствы, а тое, што якая-небудзь Мар'я Пятроўна няправільна зразумела ці перавысіла свае пайнамоты, гэта недапрацоўка класнага кіраўніка, — давялося пачуць ад прадстаўніцы адміністрацыі школы. — Збіраюць грошы ў школе? Яны ж не настаўніку іх збіраюць... Праблема ў тым, што некаторыя з бацькоў нярэдка занадта настойліва гэта робяць па прынцыпе «я здаў, і ты павінен».

А яшчэ «някемліваму журналісту» даходліва растлумачылі, што фонд папячыцельскага савета школы фарміруецца... са спонсарскіх сродкаў. Цікаўлюся: «А хто выступае ў ролі спонсара гімназіі ці школы? Можна, нейкія прадпрыемствы ці арганізацыі?» Высвятляецца, што знайсці заможных шэфоў нават у сталіцы праблематычна, не кажучы ўжо пра рэгіёны. Таму асноўная крыніца спонсарскай дапамогі — даходы бацькоў.

Абмяркоўваюць збор грошай на рамонт у школе, набыццё жалюзі, новых дзвярэй, сантэхнікі, штогадовае абнаўленне навагодняга інтэр'ера (штучныя ёлкі, гірлянды, ёлачныя ўпрыгажэнні), азеляненне тэрыторыі, усталяванне электронных прапускных сістэм і г. д., і да т. п. педагогі і кіраўнікі не настроеныя. Ніхто не хоча прызнаваць і той факт, што перад бацькамі новаспечаных пяцікласнікаў-гімназістаў адрасу ставяць (будзем спадзявацца, што гэта ўжо ў мінулым часе) шэраг задач па ўмацаванні матэрыяльна-тэхнічнай і вучэбнай базы, быццам бы падкрэсліваючы такім чынам сваю «элітарнасць». «Калі ў гімназіі ствараюцца ўсе ўмовы для навучання, то нам гэтых грошай не шкада, — канстатавала адна сям'я. — Калі ж фінансы не дазваляюць, то бацькі шукаюць гімназію з меншым «прайскуртантам» або аддаюць дзіця ў звычайную школу. Мы цудоўна разумелі, калі рабілі выбар на карысць гімназіі, чаго ад нас чакае кіраўніцтва. Педагогі — толькі іх рупар...»

ОАО «Управление механизации №91»

извещает своих акционеров, что очередное собрание акционеров состоится 10 марта 2017 года в 10 часов по адресу: г. Минск, ул. Комсомольская, 11.

Регистрация участников начинается с 08 часов 45 минут по предъявлению документа, удостоверяющего личность.

ПОВЕСТКА ДНЯ:

- Об итогах работы финансово-хозяйственной деятельности Общества в 2016 году и основных направлениях деятельности Общества на 2016 год.
- Утверждение годового бухгалтерского отчета, баланса Общества и направлений использования чистой прибыли за 2016 год.
- Утверждение дивидендов за 2016 год.
- Утверждение порядка распределения прибыли, оставшейся в распоряжении предприятия за 2016 год. О направлениях использования чистой прибыли в Обществе в 2017 году.
- О работе наблюдательного совета и ревизионной комиссии в 2016 году.
- Утверждение условий материального вознаграждения членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
- Избрание членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии.

Тел. 8(017) 203-65-80

УНП 100055130 Наблюдательный совет ОАО «Управление механизации №91».

Фота Марыны БЕГУНЮК

Ніякага прымусу?

А вось тут вельмі хочацца паспрачацца. Як здарылася, што адным з крытэрыяў адбору ў гімназіі стала заможнасць бацькоў, а дакладней іх гатоўнасць аказваць спонсарскую дапамогу? Пра якую ўсеагульную даступнасць адукацыі і справядлівасць конкурснага адбору можа ісці ў такім выпадку размова? Прычым усе добра ведаюць: праблема школьных пабораў у найбольшай ступені актуальная для сям'яў мінскіх школьнікаў. Можна, таму што і гімназіі ў сталіцы апошнімі гадамі раслі як грыбы пасля дажджу, а вось звычайную школу побач з домам яшчэ трэба пашукаць? Дарэчы, з рэгіёнаў скаргі даносяцца значна радзей.

І заўсёды знойдзецца якая-небудзь незадаволеная маці, якая паскардзіцца ва ўпраўленне адукацыі, міністэрства (ці, яшчэ горш, — у газету) на паборы...

— У нас заўсёды грошы збіраў бацькоўскі камітэт школы, у які ўваходзілі каля 40 чалавек — па прадстаўніку ад кожнага класа, — канстатуе дырэктар адной са школ у раённым цэнтры. — Разам з адміністрацыяй мы штогод складалі план падрыхтоўкі да наступнага навучальнага года і падлічвалі, якія будаўнічыя матэрыялы могуць спатрэбіцца. Выносілі прапановы на абмеркаванне бацькоўскага камітэта школы. Усё зноў падлічвалася плюс закладвалася пэўная сума на паперу, пітную вадку, вадкае мыла на ўсіх. Потым сума дзялілася з разліку на аднаго вучня. Адрасу скажу, што палку мы не перагнівалі. Вокны за бацькоўскія грошы не мянялі, камп'ютары не набывалі — толькі тое-сёе падфарбаваць, паклеіць, адрамантаваць. Далей бацькоўскі камітэт збіраў грошы і пералічаў іх на дабрачынны рахунак з пазнакай «на паляпшэнне матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння школы». Летась гэта сума складала 80 тысяч рублёў (старымі грашыма) на чалавека на год. І нам хапала! Мне прыносілі толькі квітанцыі з банка, каб прасцей было арыентавацца, колькі ўжо ёсць сродкаў і што можна на іх закупіць. Як правіла, мы заказваем усё оптам у аднаго пастаўшчыка, каб было больш танны. Потым усё набытае ставіцца на ўлік, а пасля спісваецца па меры выкарыстання з афармленнем адпаведных актаў. «Жывых» грошай у абароце няма — толькі безнаяўныя. Цяпер нам кажуць, што ўсе функцыі трэба перадаваць папячыцельскім саветам. Добра, калі дзе-небудзь у іх увайдучь насамрэч заможныя людзі, тады і ў бацькоў не давядзецца грошы прасіць. Але гэта наўрад...

***

І ўсё ж такі што зменіцца і ці зменіцца ўвогуле для бацькоў школьнікаў у святле апошніх падзей? Міністэрства адукацыі і мясцовыя органы кіравання адукацыяй і раней неаднойчы публічна выступалі супраць таго, каб у школах і садках бацькі збіралі грошы. Згадванне «пабораў» усіх раздражняла і калала вочы. Цяпер да пабораў афіцыйна аднеслі наяўныя грошы. Атрымліваецца, што пералічэнні на рахунак папячыцельскага савета — гэта ўжо не паборы, а выключна добраахвотны ахвяраванні? Да таго ж бацькі цалкам справядліва хвалююцца: няўжо на кожную дробязь у класе давядзецца прасіць грошы ў папячыцельскага савета? Ці ўсё ж такі будзем, як і раней, набываць усе расходныя матэрыялы (паперу для прынтара і ксеракса, мыючыя і гігіенічныя сродкі, картрыджы) за ўласныя сродкі, але пад страхам, што цябе схопяць за руку і абвінавацяць... Вось толькі ў чым?

— Бацькі могуць пайсці ў банк і пералічыць пэўную суму на рахунак самой установы, — тлумачыць прэс-сакратар Міністэрства адукацыі Юлія БАРАДУН. — У школе не маюць права патрабаваць унесці сродкі ў фонд папячыцельскага савета, як не маюць права патрабаваць ад бацькоў прадставіць фінансавы дакумент аб пералічэнні грошай. Усе акумуляваныя сродкі будуць выкарыстоўвацца па мэтавым прызначэнні ў адпаведнасці з рашэннем папячыцельскага савета, якое ўзгаднёна з кіраўніком і бацькоўскім камітэтам устаноў адукацыі (пры яго наяўнасці).

А мне чамусьці прыгадалася грамадская дыскусія ў 2014 годзе, калі сістэма адукацыі была комплексна прааналізавана адрасу некалькімі камісіямі. Праблема бацькоўскіх капіталаўкладанняў у сістэму адукацыі абмяркоўвалася і тады, і, каб не дапускаць непрыгожыя сітуацыі ў будучыні, прагучала прапанова пераняць досвед краін, дзе практыкуюцца першапачатковыя ўзносы пры паступленні дзіцяці ў садок. Прапанова-валася таксама ўвесці фіксаваную суму штогадовага ўнёску на матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне ўстановаў адукацыі... Магчыма, гэта было б больш шчырым у адносінах да бацькоў? Ва ўсялякім выпадку, чуткі пра тое, што «ў суседнім дзіцячым садку прапанавалі апліцці нацяжныя столы ў групах», сярод бацькоў бы ўжо не хадзілі. Між іншым, яны і самі ў гутарцы прызнавалі, што прасцей было б адрасу вызначыцца з сумай бацькоўскіх узносаў на патрэбы школы, а не збіраць грошы ўвесь навучальны год. Вось толькі каб «апетыты» ў кіраўнікоў устаноў не выходзілі за межы разумнага...

Надзея НИКАЛАЕВА, nikalaeva@vziazda.by

ОБЪЯВЛЕНИЕ

о торгах

Наименование (описание) имущества	Лот № 1. Полноповоротный дизельный кран RDK-36, 2013 г.в., стоимостью 201 500 рублей 80 копеек. Лот № 2. Полноповоротный дизельный кран RDK-36, 2013 г.в., стоимостью 201 500 рублей 80 копеек
Собственник (владелец) имущества	ОАО «Управление механизации №88»
Местонахождение (адрес) имущества	Витебская область, Полоцкий район, д. Лучно
Обременения	Обременений нет
Место (адрес), дата и время проведения торгов	г. Полоцк, ул. Успенская, 2, каб. 18 23.02.2017 в 11.00
Справочная информация об организаторе торгов	Отдел принудительного исполнения Полоцкого района и г. Полоцка: 211400, г. Полоцк, ул. Успенская, 2, каб. 18 (opi_poloctsk@mail.ru), тел./факс (80214) 44-28-42, зам. начальника отдела — Казакова Жанна Васильевна, тел.: (80214) 44 21 59, (8-033) 687-90-33, начальник отдела — Лисова Людмила Геннадьевна, (80214) 42 64 98
Условия и порядок проведения торгов	Лицо, желающее принять участие в торгах, до начала торгов обязано: 1. Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписание об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством. 2. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества (по каждому лоту) на депозитный счет отдела принудительного исполнения Полоцкого района и г. Полоцка р/с 3642903000517, ОАО «АСБ Беларусбанк», филиал 216, г. Полоцк, код 648, УНП300002505 не позднее 17.00 22.02.2017. Минимальная величина первого шага — 5% от первоначальной стоимости лота. В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 №232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги